

[Justitsministeren.]

om Udligningsfonden i Forbindelse med Ordningen her, vilde gøre Kommunernes Udgifter større end ellers.

Den ærede Ordfører for de Konservative, Suppleanten for det ærede Medlem Hr. Hasle, glemte, at det ærede Medlem Hr. Hasle i sin Ordførelse i Efteraaret lovede velvillig Behandling. Nu ved jeg ikke, om det efterhaanden er blevet saaledes, at velvillig Behandling fra konservativ Side betyder, at man ikke stiller Ændringsforslag og ikke stemmer imod. Hvis det er Tilfældet, indrømmer jeg, at Partiets Behandling i dette Tilfælde har været velvillig, men ellers har jeg ikke mærket noget særligt til Velviljen. Denne Velvillighed fremlyste heller ikke af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Bindslev fremsatte, og hvorefter han i Virkeligheden vilde have — og det fremgaar ogsaa af det konservative Mindretals Betænkning, at man i Virkeligheden lægger Vægt derpaa — Politiet bedre lønnet og samtidig det offentlige lettet. Kommunerne hører nu engang ogsaa til det offentlige, og jeg maa sige, at det er den Slags Opgaver, som man kun kan løse som Opposition. Vi andre er nødt til, naar vi vil forhøje Lønningerne, ogsaa at forhøje Udgifterne til Lønninger — hvordan det modsatte kan foregaa, har det hidtil været forbeholdt Oppositionen at regne ud.

Jeg takker den ærede Ordfører for Det radikale Parti for hans Tilslutning til Lovforslaget, en Tilslutning, der hverken i Form eller Indhold kræver nærmere Bemærkninger fra min Side.

Jeg takker ligeledes det ærede Medlem Hr. Hartel for hans Tilslutning til Lovforslaget, en Tilslutning, som jeg lægger en vis Vægt paa, da det ærede Medlem vel ogsaa kender noget til Forholdene ude omkring paa Landet og til det personlige Forhold mellem Befolkningen og Politiet. Det var næsten saadan, at det ærede Medlem var mere kongeligsindet end Kongen selv, i dette Tilfælde Justitsministeren. Det ærede Medlem vilde foretrække en endnu større Magtcentralisation endogsaa i mine Hænder, og han var lige ved at hæve sig op til helt nazistiske Vendinger, saaledes at det løb mig koldt ned ad Ryggen; thi er der noget, jeg afskyr, særlig for Tiden, er det at blive betragtet eller betegnet som Nazist. Men i øvrigt takker jeg det ærede Medlem, fordi han var klar over, at særlig hvad angaar Politiets egentlige Opgaver, var der langt større Fordel ved dette Lovforslag, end i hvert Fald nogen har kunnet paapege af Mangler.

Hermed tror jeg, jeg har gennemgaaet de forskellige Ordføreres Udtalelser. Jeg anbefaler altsaa at stemme for Flertallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Hedtoft-Hansen): Hele den Form, denne Forhandling har taget, er en Bekræftelse paa Udvalgsarbejdet. Det er blot beklageligt, som den højtærede Justitsminister udtalte, at trods relativ Velvilje faktisk fra alle Sider over for Lovforslagets saglige Indhold lykkes det ikke ved Afstemningen at skabe Enstemmighed om det. Jeg har ingen Bemærkning at gøre til de Indvendinger, der er fremkommet, men vil henholde mig til de af Ministeren fremsatte Bemærkninger.

Jeg har blot taget Ordet for en enkelt personlig Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Elgaard, som paa urigtigt Grundlag rettede en Bebrejdelse mod mig. Jeg gennemgik i mit første Indlæg de Hovedindvendinger, Partiet Venstre og det ærede Medlem Hr. Elgaard opstiller i sin Betænkning. Om det ærede Medlems almindelige og allerede kendte økonomiske Betragtninger i Betænkningen sagde jeg, at jeg gik ikke ind paa dem, men vilde overlade dem til min Kollega, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, hvis han paa nuværende Tidspunkt fandt det Ulejligheden værd at gaa nærmere ind paa disse kendte Betragtninger. Heri var ingen Fornærmelse. Denne Udtalelse fordrejede det ærede Medlem Hr. Elgaard nu til, at jeg havde udtalt Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen *gad* gaa ind paa det ærede Medlems Betragtninger i Betænkningen. Jeg ved vel, at det paa Vælgermøder er en yndet Trafik at fordreje en af en Taler fremsat Udtalelse for derefter at polemisere mod Fordrejelsen. Jeg ved, at det ikke ligner det ærede Medlem Hr. Elgaard at ville gøre noget saadant, men det skete i det foreliggende Tilfælde, og jeg regner med, at det er en Misforstaaelse.

Elgaard: Til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen siger jeg: det er rigtigt, at jeg brugte Ordet „gad“ i Stedet for „fandt det Ulejligheden værd“. Deri laa ikke Ønske om at ville skærpe det ærede Medlems Udtalelse, for jeg kan ikke forstaa det anderledes, end at naar det ærede Medlem siger: om det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen finder det Ulejligheden værd, saa ligger deri en aabenbar Haan mod de Argumenter, jeg har fremført, og derfor svarede jeg; som jeg gjorde.

Den højtærede Justitsminister talte